

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra AXEL OG VALBORG

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153721431088/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Den hele Sag. Erland er syg og gammel!
Snart maa der tænkes paa en anden Biskop!
En vigtig Post, især i disse Tider;
Normannakonning trænger til en Mand
Med Kraft og Klogskab, der ved sin Idræt
Har viist Hengivenhed. — Mod! Broder Knud!
Her byder sig en Leilighed, som kaldet!
Hvorned belønner høit nok Elskeren
Den Mand, som skaffer ham sin Elskerinde?
En vigtig Nyhed! Ønskelig for mig!

Han gaaer.

A X E L

*kommer tilbage i en Pillegrimskappe befæstet
med Mustingeskaller, han har en hvid Støv, en
bred Hat og et graat Skæg i sin Haand.*

Alt borte? Vel! Iil du kun hen at bringe
Hakon det sjældne Bud; jeg kommer selv. —
Han elsker hende! Hakon elsker Valborg! —
Men Valborg elsker mig. Og hvoraf veedst du,
Og hvoraf veedst du, at hun elsker dig?
Hakon er Konge, Valborg er en Møe,
Og Qvindens Lod er Svaghed. Skam dig, Axel!
Bør Synden tvivle om en Engels Dyd?
Men Figen elsker Glimmer! — Axell Axell
Da her for Gud hun knælte med sit Hierte
Af hellig Elskov fuldt, stod Jordens Glimmer
Da ogsaa dengang i den Renes Blik? —
Ak Tiden matter Alt! den sløifer selv
Hist Pyramiderne paa Nilens Sletter,
Hvor meget meer. — O Kiærlighed! du est
Ei en uskyldig dydig Drift; du vækker
Mistillid, Had og Frygt i Mandens Hierte! —
Fem Aar! Jeg har forandret mig i den Tid;

Jeg har ei tabt derved; er vorden Helt!
Mit Blik er mere roligt, mere skarpt,
Min Hage skiules tæt af dunkle Duun;
Mit Sværd har ikke rustet i sin Balg
Imidlertid; den store Henrik Løve
Udmærkte mig; for hans Skyld bærer jeg
Mangt sammenskrumpet Ar paa Bryst og Skulder;
Var jeg elskværdig før i Valborgs Øine,
Da maa jeg mere vorde det som Mand;
Hvad elsker Qvinden meer end kraftig Manddom?

Hans Øie følger paa Krandsen.

O hulde Blomster! som en lysegren
Maidag, omhvælvet af det Himmelblaa
Mildner I Sorgen i mit Hierte. — Thora
Kommer fra Messen alt med sine Møer.
Til Sagen, som en sølverhaaret Gubbe
Jeg speide vil min Skiæbne. Er hun utro,
Da bort saa hastig, som jeg kom; da lynsnar
I Henrik Løves Hær tilbage; brat
Jeg finder der min Død for Vendens Øxe.
Og fanges jeg, og offerer Hedningen
Mig hen for Radegast, for Schwantevit
For Provo eller for den grumme Siva —
Hvad er det meer? Jeg faldt et Offer alt
Her for en christen mere grum Gudinde.

*Han gaaer afsides. Dronningen gaaer igiennem
Kirken med sine Fruer og Jomfruer.*

VALBORG

*kommer i det sidste Par; hun standser i For-
grunden af Skuepladsen og siger til sin Følge-
søster:*

Gak du foran, Svauhvidel at jeg ene
Kan gjøre Bønnen efter daglig Skik